

Podsumowanie

„Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie»”
(J 14, 6).

Człowiek ze swojej natury pozostaje w drodze (łac. homo viator) i nieustannie zmierza ku Stwórcy. Ten wymiar wędrowania z innymi ludźmi znalazł swoje odzwierciedlenie w publikacji, pod redakcją ks. prof. Janusza Szulista i ks. dra Waldemara Prondzinskiego, która niejako dopełnia rynek wydawniczy 2024 roku. Książka stanowi zbiór krótkich tekstów stanowiących bogactwo różnorodności badań w obszarze wspomnianej problematyki. Lektura zaproponowanych artykułów nie tylko pokazuje podstawy synodalności, ale i jej konkretne praktyki (wymiary). Użyty w tytule publikacji termin synodalność składa się z przyimka syn- (σύν) i rzeczownika hodos (ὁδός), co wskazuje na drogę, po której Lud Boży idzie razem.

Papież Franciszek rozpoczynając 10 października 2021 roku *Synod o synodalności* wyszedł naprzeciw najgłębszym pragnieniom i oczekiwaniom człowieka. Właśnie synodalność (łac. synodus; gr. σύνοδος) sama w sobie jest wyraźnym znakiem czasu. Współczesna literatura naukowa niejednokrotnie boryka się z trudnościami, gdy pojawiają się w niej próby całościowego i jednoznacznego odczytania bogactwa synodalnego rozumienia Kościoła. Historia dostarcza licznych przykładów tych, którzy dzięki własnemu wysiłkowi i udzielonej przez Boga łasce wspinali się na wyżyny człowieczeństwa i wiary. Podejmowany przez nich na co dzień trud osiągnięcia doskonałości to dla współczesnych swego rodzaju „hasła-klucze”.

Zasadniczy korpus publikacji stanowią dwa filary, na których wznoszą się teoria i praktyka zogniskowane wokół synodalności. Zestawienie tekstów wskazuje na przemyślany dobór tematyki, co sprawia, że książka – choć jest pracą zbiorową – stanowi w pewien sposób zintegrowaną całość. To wielowymiarowy i metodologicznie zaplanowany wykład w przestrzeni: człowiek i Kościół, wielość dróg we wspólnocie doświadczania jednej wspólnej drogi, którą nieustannie pozostaje Jezus Chrystus. Czytając poszczególne części książki, odbiorca ma przyjemność uczestniczenia w dobrze przygotowanej przygodzie poznawczej, zaprojektowanej na wspomniane powyżej dwie

zasadnicze części. Mają one charakter wieloaspektowy i twórczy. Autorzy nie ograniczają się w swoich analizach jedynie do sfery deskryptywnej i eksplanacyjnej, ale wchodzi również w przestrzeń predyktywną, próbując nakreślić konkretne propozycje realizacji drogi synodalnej w Kościele.

Kolejne etapy lektury prowadzą ku sformułowaniu tezy, że celem zatroskania wspólnoty wiernych powinno być dążenie do osiągnięcia wysokiej jakości wiary – jakości, która niekoniecznie musi wyrażać się w liczbie. Autorzy zachęcają do podejmowania pracy nad formowaniem siebie i drugiego człowieka. Jedynie postawa świadka Chrystusa, przepełnionego bezwarunkową miłością do drugiego człowieka może autentycznie świadczyć o Bogu i zachęcać do naśladownictwa.

Na rynku wydawniczym zaproponowana książka, ze względu na jej walor autoteliczny, wydaje się potrzebna i warta polecenia szerokiemu gronu odbiorców. Tekst czyta się z zainteresowaniem i, co ważne, bez znużenia. Układ książki i jej zrozumiały język zachęcają do sięgania po jej kolejne fragmenty. Należy życzyć szerokiego grona czytelników, którzy doświadczając owoców synodalności Kościoła wejdą wspólną drogą w Rok Jubileuszowy 2025 jako PIELGRZYMI NADZIEI.

ks. prof. Wojciech Cichosz, UMK